సరిపడని సంబంధం

“ప్రొద్దుగాలికి రెపరెపలాడే రావి ఆకులాగ— గజగజ వణికిపోతావేం నా స్పర్శతో?”

“..............................”

“మొట్టమొదటగా చూసినప్పుడే నీ సౌందర్యానికి ముగ్ధుణ్ణయ్యాను. గమనిస్తే అనేకమంది అనేక [illegible] నాకేమీ ప్రోత్సాహం [illegible] కావాలని ఈత వేశాను. నా పట్టుదల ఫలించింది.”

“..............................”

“పెళ్ళిపీటల మీద నీ విశాల నేత్రాలు చెమ్మగిల్లాయి. కన్యాదాన సమయంలో పడుచు తల్లి సంతత ధారగా కన్నీరు కురిపించడం యెరుగుదును—కాని అట్లాంటి సంఘటన నాకెక్కడా కనుపించ లేదు.”

మగ పెళ్ళివారు పెళ్ళికూతురు రాకుండానే వెళ్ళిపోతున్నారని ఎప్పుడైతే పాకిందో అంతకుముందు ప్రారంభమైవున్న వింత ప్రచారం మగ పెళ్ళివారి పట్ల మరీ యెక్కువైంది యిరుగు పొరుగులో. మొదటి రాత్రి జరిగిన చరిత్ర అనోటా ఆనోటా ఊరంతా ప్రాకింది.

మూడవ మారు కూడ ఆమె ప్రత్యుత్తర మివ్వలేదు. అతను సమాధానం వస్తుందని ఆశించాడు. కాని తను పట్టుకున్న ఆమె చేయి దడదడ లాడడం హెచ్చు కావడం తప్ప అతనికి మరేమీ కనిపించలేదు.

ఆమె తల వాల్చింది. శరీరం కూడ సరాయి పట్టు తప్పినట్లుంది. అంతకు ముందున్నంత తీవ్రత వణకడంలో లేదు. అతను గ్రహించింది ఆమె శరీరం హఠాత్తుగా వేడెక్కడం నఖశిఖ పర్యంతం ముచ్చెమటలు పోయడమే.

చేత్తో ఆమెను కదిలించాడు. యెందుచేతనో ఆమెకు స్పృహ తప్పింది. అట్లాగే మెల్లిగా నడిపించుకుని వెళ్ళి చక్కగా అలంకరించబడిన పందిరి మంచంమీద పరుండ బెట్టాడు. అతను తన చేతి రుమాలుతో ఆమె ముఖాన్ని మెల్లిగా తుడిచాడు. ప్రక్కన మేజా పైన వున్న పన్నీరు బుడ్డిని తీసి తన చేతిలో కొంత పోసికొని ఆమె ముఖంమీద చల్లాడు. ప్రక్కగా కూర్చొని విసనకర్రతీసి విసరడం ప్రారంభించాడు.

పందిరి మంచానికి కట్టబడిన మల్లె దండలు ఆమెను పరుండ బెట్టేటప్పుడే తెగిపోయాయి. కొన్ని పూలు క్రింద, మరికొన్ని పాన్పుపైన విసిరినట్లు పడి ఉన్నాయి. అల్లా పడిన వాటిలో ఒకటి రెండు ఆమె జుట్టుపైన కూడా పడి వున్నాయి.

ఆమె మెల్లిగా కళ్ళు తెరిచింది. అటువైపున వున్న నిలువుటద్దంలో ఆ దృశ్యం ఆమె కళ్ళ బడింది. సిగ్గుచెంది అదిరిపడి లేచిపోయింది. సగం వరకూ లేచింతో లేచి ప్రక్కగా మరొక టేబులు మీద గల మిఠాయి పళ్ళెం, పాల గ్లాసు క్రింద పడి నేల పాలైనాయి. “లేవకు. లేవకు... దీంట్లో సిగ్గుపడవలసిం దేముంది? యెవరికి కష్టమొచ్చినా ఒకటే. పరస్పర పరిచర్య ఆక్షేపణీయం కాదనుకుంటా” నన్నాడతను.

దానికి కూడ ఆమె ప్రత్యుత్తర మిచ్చేందుకు ప్రయత్నించలేదు. మోచేతులపైన ఆనుకుని అతనున్న వైపుకు కాక రెండవ వైపుకు చూస్తోంది. *ఆ వైపునే మిఠాయి పళ్ళెం, దానికి చేర్చి తమలపాకుల* సాధనాలు అమర్చి వుంచిన పెద్ద టేబుల్ వున్నాయి.

అతని మనసు ఆదుర్దాగా వుంది. పరిస్థితి తెలుసుకోవాలనే ఆకాంక్ష అతనిలో క్షణ క్షణానికి ప్రబలమవుతోంది. ఆమె సమాధాన మివ్వకపోతున్నా సరే తలలోని పూవులు నలిగి వాడినట్లే, ముఖం కూడ నీరస స్థితిని వెల్లడిస్తూంది. కొంచెం పాలు— పాలు ఒలికి పోయాయిగా—మంచినీళ్ళు పుచ్చుకుని నెమ్మదించు అన్నాడతను యేదైనా జవాబు రాగల దన్న ఆశతో.

ఏదో ధ్యానంతో కళ్ళప్పగించి చూస్తోందేగాని ఆమె దీనికీ మరేమీ మాట్లాడలేదు. ఆమెలో కలిగిన ఈ బెదురుపాటుకు గల కారణం అతనికీ స్ఫురించ

శ్రీమతి గోపరాజు సత్యావతి

లేదు. చేరువలో వున్న పడక కుర్చీలో కూలబడి తలకు చేయి అడ్డు పెట్టుకుని ఆలోచనలో నిమగ్నుడయ్యాడు.

అతనికి మాగన్నుగా కునుకు పడుతూన్నట్టుంది. “అమ్మా...” అని ఆమె కెవ్వున కేక వేసింది. కుర్చీలో నుంచి అతను ఉలిక్కిపడి లేచాడు. ఏమి ఏమమ్మా అని తల్లి పరుగు పరుగున వచ్చి గదిని చూచి కంగారుపడింది. ఏమి టిదని అల్లుణ్ణడిగింది. జరిగినదంతా అతను తన అత్తగారికి వివరించాడు.

2

మూడు రోజులు గడిచాయి. ఆమె ఆరోగ్యంలో మార్పేమీ కలుగలేదు. రెండుపూటలా డాక్టరు చూచి వైద్యం చేస్తున్నారే గాని రోగిలో గుణమేమీ ఆయనకు కన్పించలేదు. ఇదేమి దురదృష్టమోనని తల్లిదండ్రులు, యితర సన్నిహితులు వాపోతున్నారు.

అది జరిగిన మరునాడే వియ్యాలవారంతా వెళ్ళిపోయారు. పెళ్ళికొడుకుతో ఒకరిద్దరు దగ్గర వారు మాత్రం మిగిలి వున్నారు. స్వస్థత చేకూరిన వెంటనే *పెండ్లి కుమార్తెతో సహా కలిసి వెళ్ళవచ్చునని* మొదట్లో అనుకున్నారు.

అయితే అట్లాంటి ఆశ యేమాత్రం మేరలో కూడ కనిపించక పోతుండడం వల్ల [illegible] చేయించేందుకు ఆగినవారు కూడ [illegible] సాగారు. పెళ్ళికుమారుడు [illegible] కాని [illegible] లేదు.

అప్పటికే [illegible] రెండు మూడు రోజులు అధికంగా ఆగిపోవలసి వచ్చింది. సకాలంలో పోకపోతే [illegible] తప్పదని యేదో విధంగా జరుగుతుందని, [illegible] అతను [illegible] కున్నాడు.

మామగారిని కలుసుకుని తన అభిప్రాయాన్ని అతను స్పష్టంగా చెప్పాడు. పాపం ఆయన యేమనగలుగుతాడు? [illegible] చేయవలసిందాయన. తన తోటివారు కూడ వెళ్ళిపోవడం మంచిదని పెండ్లికొడుకు సలహా యిచ్చారు.

రాత్రి భోజనాలయ్యాక ప్రయాణానికి ఏర్పాటు చేయబడింది. అప్పటికప్పుడే ఆ అమ్మా, ఈ అమ్మా 'యిదేమి పెళ్ళమ్మా' అని దవడలు నొక్కుకుంటున్నారు. 'పెళ్ళికొడుకంటే పెళ్ళికూతురు దెయ్యాన్ని చూసినట్లు చూస్తుంటుందట' అని ఒకతె; 'కాకపోతే మరేం కావాలి? ఓ. యే లోపమున్న అమ్మాయి చదువు అపుజేసి యెద్దుమొద్దు స్వరూపాని కిచ్చి పెళ్ళి చేయడం — అందులోనూ రెండో పెళ్ళి—వయసు ఆట్టే లేదంటారనుకో, అయినా రెండో పెళ్ళంటే రెండో పెళ్ళి” అని మరొకతె చేతులు తిప్పుకుంటూ చెప్పుకుంటూంటే ఏణ్ణర్థం క్రిందటి ఫలానా అబ్బాయినేగాని పెళ్ళి చేసికోనని ఆ అమ్మాయి తల్లిదండ్రులకు తెగేసి చెప్పిందిటమ్మా' అని మరొక ముత్తైదువ అనుకోవడం మగ పెళ్ళివారి బంధువులే పెళ్ళి రోజునే విన్నారు. కాని యెవరికి వారే ఆ మాటలను విని విననట్లు చెవిని పెట్టలేదు.

ఏమైనా అనుకున్న ప్రకారం ప్రయాణానికి బళ్ళు వచ్చాయి. ఒక్కొక్కరే కన్యాదాత వద్ద సెలవు తీసుకుని వెళ్ళి బళ్ళెక్కుతున్నారు. పెండ్లికొడుకు పెళ్ళికూతురు పడుకున్న గదిలోకి వెళ్ళాడు. ఆతణ్ణి చూడ్డంతో రోగి వెంటనే వున్న వాళ్ళ నాయనమ్మ చాటుకు లేచి ప్రక్కకు తప్పుకుంది.

అతను చాలాసేపు నిదానించాడు. ఆమెకు కొంచెం నిద్ర పట్టినట్లుంది. నిద్రాభంగం కలిగించడం మంచిది కాదని, చెప్పకుండా వెళ్ళడమే మేలనుకున్నాడు. కాని అట్లా చేయడానికి అతని మనసు ఒప్పలేదు. ఇంతలోనే యెక్కడనుండి వచ్చిందో “ రా నాయనా అమ్మాయి వాళ్ళ [illegible] కూర్చున్నారు. *దొంగ నిద్రకి రావేమి*” అంటూ అతని మేనకోడలు తలుపు తీసికొంటూ ఆ గదిలోకి వచ్చింది.

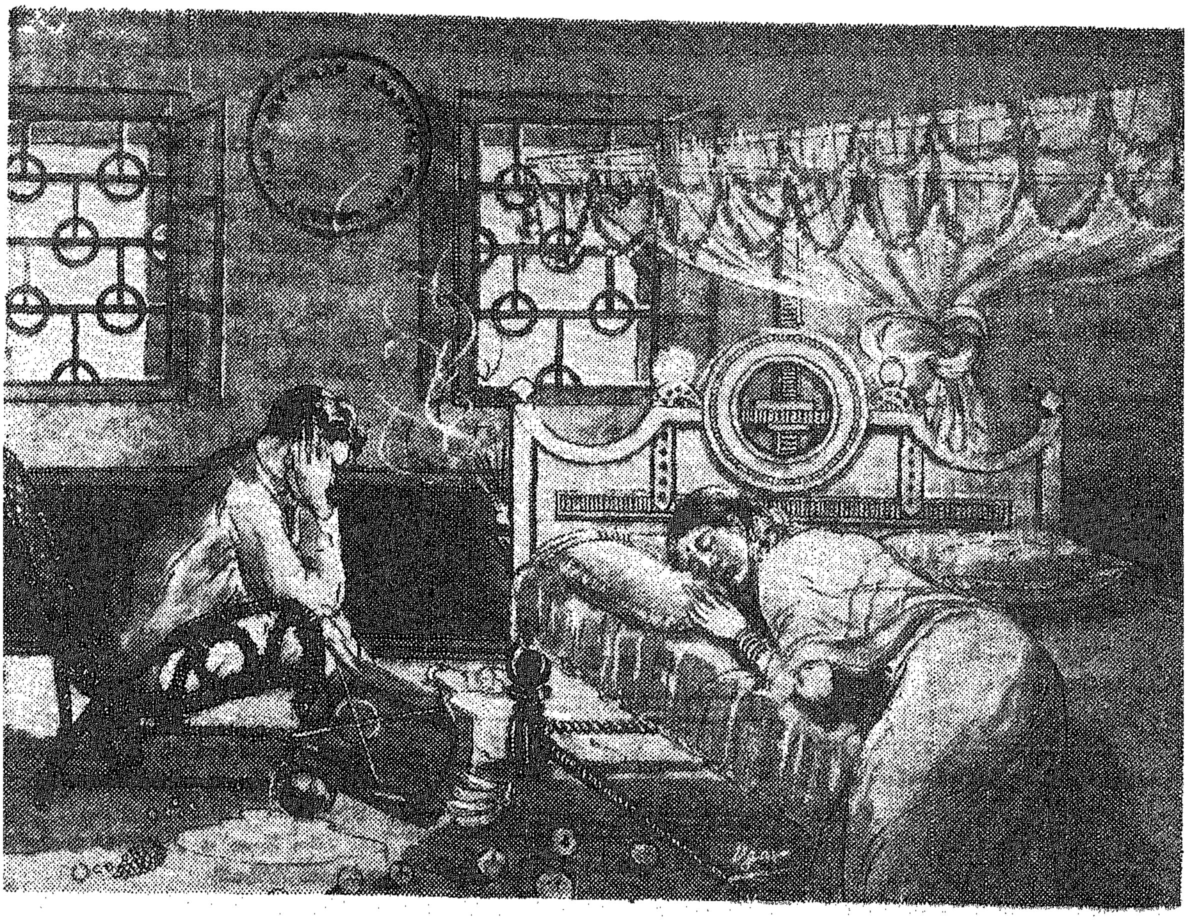

పడక కుర్చీలో కూలబడి తలకు చేయి అడ్డం పెట్టుకుని ఆలోచనలో నిమగ్నుడయ్యాడు

రోగికి నిద్రాభంగం కలిగింది. కళ్ళు తెరచి చూచింది. ఎదురుగా నిలబడివున్న మూర్తిని చూడడంతో ఆమె అదిరి పడింది. లేవాలని యెంతో ప్రయత్నించింది. సగం వరకూ లేచి మళ్ళీ నీరసంతో వెనుకకు మళ్ళీ మంచంమీదకి వాలిపోయింది. "అమ్మా అమ్మా" అని కేక వేసింది.

"ఏమీలేదు... ఇంటికి వెడుతున్నాం; చెప్పి పోదామని వచ్చాను. నిద్ర పాడుచేయడ మెందుకని లేప లేదు. ఇంతలోకే బేబీ వచ్చి కేక పెట్టింది. ఎందుకో యేరోజు కారోజు పరిస్థితిని ఉత్తరం ద్వారా తెలియపరచమని మీ నాన్నగారికి చెప్పాను. అవసరమైతే తంతివార్తనైనా యిమ్మన్నాను. దేని గురించి దిగులు చెందకు" అని చెప్పి ఆతమా బయలు దేరాడు.

3

ఇంటికి చేరుకున్నాడేగాని అతనికి మనసు మనసులో లేదు. వేళకు గుమాస్తాగిరీకి మిల్లుకు వెడుతున్నాడు. తిండి వేళకు యింటికి వస్తున్నాడు. ప్రతిరోజూ ఉత్తరం వస్తుందని, తపాలాఫీసుకు ఆదుర్దాతో పోతున్నాడు. విక్క మొహంతో తిరిగి వస్తున్నాడు.

ఇదేమి పెండ్లో, ఇదెక్కడి సంసారమోనని అతనికి యిదంతా విపరీతంగా కనిపిస్తోంది. 'ఇంతకుముందు యేడెనిమిదేళ్ళు మరొకామెతో కాపరం చేశాడు గాని యింతటి విడ్డూరం అత నెరుగడు. ప్రథమ భార్య గతించింది కూడా అతని భవిష్యత్తు జీవితాన్ని మంట పాలు చేసేందుకేమో నన్నది దీనితో అతనికి నిర్ధారణ అయింది.

మిల్లు యజమానే యీ సంబంధాన్ని స్థిరపర చాడని, ఆయన ఉపకారం జీవితంలో మరువ కూడదని ఆదిలో అత నమకున్నాడు గాని పెండ్లినుంచి తిరిగి వచ్చినప్పటినుంచి అతని మనసు పూర్తిగా మారింది. పచ్చి మోసంతో యిది జరిపి వుండాలని యదార్థాన్ని కప్పిపుచ్చిన మధ్యవర్తులైన 'పెళ్ళిళ్ళ పేరయ్యలు' కళ్ళబడితే కాళ్ళు విరగకొడదా మనుకున్నంత కోపంతో వున్నాడు.

ఆవేళ వుదయమే మిల్లుకెళ్ళేసరికే యజమాని సాదరంగా పిలిచాడు. ఏమేమో అడుగుదామని కూర్చొన్నాడు, యింతలోకే టపా బట్వాడా బంట్రోతు వచ్చి అతని కొక ఉత్తరం యిచ్చి పోయాడు. చింది చదువ నారంభించాడు.

"ఆర్యా, నమస్కారములు. నా అస్వస్థత సమయంలో స్పృహ తప్పిన వేళ మీరు జరిపిన ఉపచర్యలకు కృతజ్ఞురాలను. నా వివాహం పద్దెనిమిది మాసాలకిందే నిశ్చయమైంది. అతనే నా భర్తని నా తల్లిదండ్రులకు చెప్పాను. అయితే వాళ్ళ కుటుంబంతో మా వాళ్ళకున్న స్పర్థలవల్ల అది పనికిరాదని మా తండ్రి పట్టు బట్టాడు. ఆ కారణం చేతనె ఒకే క్లాసులో వున్న మమ్మల్ని నా చదువు మాన్పించటం ద్వారా విడదీశాడు.

మా సహాధ్యాయులు మమ్మల్ని భార్యా భర్తలుగా పరిగణించేవారు. ఇంటరు పరీక్ష ఫలితాలు తెలిసిన కొద్ది రోజులకే మేము పరస్పరం మాట యిచ్చుకున్నాం. మనసులు కలుపుకున్నాం. మా తల్లిదండ్రులను కాదని నేను ప్రేమించిన వ్యక్తిని పెండ్లిచేసుకునేందుకు సిద్ధపడ్డాను.

సర్వశక్తులనూ ప్రయోగించి పెండ్లి పీటలమీద నుండి నన్ను లాక్కొచ్చారు. దేహబలం, మనోబలం నానాటికీ క్షీణించ సాగాయి. చింత దౌర్బల్యం వున్నా మీ చేత నా మెడకు వురిపోయనీయవద్దని యెంత ప్రాధేయపడ్డా ప్రధానంగా మా తండ్రి యీ పెండ్లి చేయించేందుకు తలపడ్డాడు. మా తల్లి రోదన అరణ్య రోదనే అయింది.

మా తల్లి నా అభిలాషను తీర్చేందుకు విశ్వ ప్రయత్నం చేసింది. ప్రయోజనం లేకపోయింది. మా వివాహం రహస్యంగా జరిగేందుకు కూడ మా అమ్మ

(మిగత 64 వ పేజీలో)

హాస్య

అల్లరి చేసిందని ఆ పిల్లను తండ్రి తిట్టాడు. పిల్ల కోపంతో యిలా అంది:

"నాన్నగారూ! మీరు మా అమ్మను పెళ్ళాడితే మాత్రం ఆడవాళ్ళ నందరినీ తిట్టడానికి మీకు హక్కు వచ్చేసిం దేమిటి?"

4 అడుగుల ఎత్తున్నారు. తెలుపు, పసుపు, రోజా రేకులు కలిపి నట్లుంటుంది వారి రంగు. పెద్ద తలకాయ. నారింజ రంగు వెంట్రుకలు, ఆకుపచ్చని కళ్లు. జాగ్రత్తగా పరిశీలించిన మీదట గానీ, నేనొక గాజుసీసాలో వున్నట్టు తెలియలేదు. నేను మంచినీరు కావాలన్నాను. వాళ్లలో వాళ్లు, ఒకరినొకరు చూసుకొన్నారు. నా వైపు చిత్రంగా చూశారు. అందులో ఒకతను చిన్న ముక్కాలిపీటవంటి దానిమీద కూర్చొని, రివ్వున ఎగిరిపోయాడు. క్షణంలో గా ఇంకో కాయన నా దగ్గర కొచ్చి, సీసామీద గుచ్చబడిన గీతలను కాయితంమీద రాసు కెళ్లాడు. ఇంతలో ముక్కాలిపీటలు, రెండు వచ్చి వాలాయి. మొదటాయన, రెండవ వానితో, నన్ను చూపిస్తూ ఏదో అన్నాడు. రెండవ అతని తల చాలా పెద్దది. మిగతా శరీరం అంతా కలిపినా, తల అంత ఉండదు. అతను నా దగ్గర కొచ్చాడు. ఏదో గొట్టంలో నుండి నన్ను కాసేపు చూశాడు. ఆశ్చర్య పడ్డాడు. ఆలోచించాడు. ఫక్కున నవ్వాడు. తిరిగి ఆలోచించాడు. తల గోక్కున్నాడు. జేబులోని ఒక సొరుగులాగి చిన్న వస్తువేదో తీశాడు. అది మన హాండ్ కెమెరా అంత ఉంటుంది. రెండు వైర్లుతీసి, సీసాలోగుండా లోపలకు విడిచాడు. వాటి చివరల నుండి మెరుపులు వెలువడుతున్నాయి. దాదాపు పావుగంటవరకూ అలాగే చేశాడు. వైర్లు తీసేశాడు. చిన్న వస్తువులోని గాజుపలక మీద కొన్ని గీతలు, చుక్కలు, సున్నాలు ఉండటం నేనూ చూశాను. అతను గాజు పలకను బల్లమీద పెట్టి, స్టెతిస్కోపులాంటి సాధనాన్ని దాని కానించాడు. రెండవ రెండు కొసలు చెవులకు తగిలించుకొన్నాడు. అతనేమి చెబుతాడా అని అందరూ అతని కేసి చూస్తున్నట్లు నేనర్థం చేసుకొన్నాను. అతను దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి, ప్రక్కనున్నతనికి సౌంజ్ఞ చేశాడు. అతను నాకు మంచినీరు తెచ్చిచ్చాడు. గుక్కెడు రాలేదు. ఇంకా కావాలని సౌంజ్ఞ చేశాను. మరి కాసిని లభించాయి.

ఈ రకంగా వీరితో నేనెలా వేగను? నాకు కావలసిన వస్తువులన్నీ నాకెలా లభిస్తాయి? ఈ గాజుగోళం నుండి నాకెప్పుడు విముక్తి? మా వాళ్లి ద్దరూ ఏమయ్యారు? నన్నిలా ఒంటరిని చేయడంలో వారి ఉద్దేశ్యమేమిటి? ఈ అంగారక వాసులు రక్త పిపాసులు కారు గదా? ఇత్యాది సందేహాలు వందలాది నాకు తోచాయి. కాని సమాధాన మెవరిస్తారు? ఇంతలో మరో కాయన నా దగ్గర కొచ్చి, సీసామీద చూసి ఏదో రాసుకెళ్ళాడు. ముక్కాలుపీటమీద వచ్చి, నాకు మంచినీ రిప్పించినాయన ఇంకా ఆ కెమెరా ముందు కూచునే ఉన్నాడు. నా తలమీద రెండు వైర్లు వేళ్ళాడుతూ, మెరుపులను చిమ్ముతూనే ఉన్నాయి. అతను రాసుకొంటూనే ఉన్నాడు. క్రమంగా నీడలు సాగుతున్నాయి. చీకట్లు బుసలుకొడుతూ పరుచుకొంటున్నాయి. ఇంతలో కాంతి పుంజాలు టప్పున వెలిగాయి. అంతా పట్టపగలు. కెమెరా ముందు వ్యక్తులు మారుతున్నారు. కాయితాలకు కాయితాలు గాజు పలకలను చూసి రాసేస్తున్నారు. నా గడియారంలో 5 గంటలయింది. మా ప్రయాణం సక్రమంగా సాగినట్లయితే, ఎప్పుడో చంద్ర మండలంలో ఉండే వాళ్ళం. ఈ లెఖ్ఖన భూమండలంలో ఇప్పుడు తెలతెలవారుతూ ఉంటుంది....

నా ఆకలి మిక్కుటంగా ఉన్నది. కడుపు మీద చేతితో కొట్టుకొని, తింటున్నట్లు సైగ చేశాను. కెమెరా ముందు కూచుని రాస్తున్నాయన నా వైపు చూడటంలేదు. ఆహారం లభించటం దుస్సాధ్యమని తెలిసినప్పటి నుండీ, నా ఆకలి క్షణక్షణ ప్రవర్ధమాన మవుతున్నది. రాస్తున్నాయన ఠక్కున ఆపాడు. దగ్గరున్న తనకు ఏదో సౌంజ్ఞ చేశాడు. విస్న, పాలు, గురిగింజలంత లేసి పళ్లు నా కిచ్చాడు. కొంత బాధ నయమే! నే నవి తింటున్నప్పుడు మరొకరు నన్నతి జాగ్రత్తగా పరీక్షిస్తూ, నోట్ బుక్కులో ఏదో రాసుకొంటున్నాడు. నాకు ఆశ్చర్యమూ, చిరాకూ కలిగాయి. ఈ సీసానుండి విముక్తి ఎప్పుడు? ఈ అంగారకీయుల నాగరికతను, సంస్కృతిని నేను పరీక్షించే దెప్పుడు?

(సశేషం)

సరిపడని....

(25 వ పేజీ తరువాయి)

ప్రోత్సహించింది. యింతలోకే యుద్ధంలో లాగా మా మిల్లు యజమాని దాపురించి మా నాన్నను వలలో వేసికుని వెనువెంటనే ముహూర్తం పెట్టించాడు.

వివాహమన్నది మానసికంగా — నైతికంగా నేను ప్రేమించిన వ్యక్తితోనే జరిగింది. నా మనసు ఆయనకే అంకితమైంది. అది ఎవరూ విడదీయలేని బంధం. యిప్పుడు జరిగినది సరిపడని సంబంధం. ఆయనే తుదిక్షణం వరకూ నా ప్రియుడు నాపైన అనేక ఆశలు పెట్టుకున్నాడు. వారి ఆశలు నిరీక్షించాడు. విఫల మనోరథు డయ్యాడు.

నా తండ్రి నన్ను, మా తల్లిని కూడా బంధించి, వూపిరి తీసికొనేందుకు కూడ వీలివ్వలేదు. యీ విధంగా తన పంతం నెగ్గించుకున్నాడు. ప్రతివాదులతో సాధించదలుచుకున్న పగను కొంత నాపైన కూడా ప్రయోగించాడు. గనుకనే నా ప్రేమమూర్తి ఆశలు అడియాస లయ్యాయి. నా బ్రతుకు వ్యర్థమైంది.

ఒక రకంగా నే నతనిని మోసపుచ్చాను. అంతే కాదు అతను "మన' పెండ్లికి నాపేర పంపిన అభినందన సందేశంలో వెల్లడించినట్టు 'ఆలస్యం లేకుండా పంపించి నట్టే' దానికి నాకు వేరే శిక్ష లేదు. ఇప్పుడు నేనే శిక్షించు కొనడం తప్ప వేరే నన్ను శిక్షించేవారూ లేరు.

అతనిని ఆవిధంగా ఆత్మ విచ్చి, వంచించాను. మీచేత నా మెడకు పురిపోయించుకొని యిష్టం లేని వివాహం సెలిగలేను. అంతే కాదు. విద్యలోనూ, వయసులోనూ, స్థోమతలోనూ మనకు దాంపత్యం సరిపడదు. యదార్థంగా యోచిస్తే నాకు భర్త ఆయనే గాని మీరు కాదు. గాని ఒకవిధంగా లోకానికి మీరు భర్త అని అనిపించక తప్పదు.

నా ప్రవర్తనను బట్టి మీ పట్ల నేను ఉదాసీనంగా వున్నట్లు మీరు అభిప్రాయ పడవచ్చు. గాని నా దౌర్బల్యం, మనసు మరొక విధంగా లగ్నమై వుండడమే అందుకు కారణము గాని వేరొకటి కాదు. ఉత్తరము వ్రాయమని చెప్పారు. పరిస్థితిలో మార్పు లేదు గనుక మా నాయనగారు వ్రాయలే దనుకుంటూ, ఉత్తరం నేను వ్రాశాను. మీరు కోరిన ప్రకారం మా నాయనగారు బెల్గాం రేపు తప్పక యిస్తారు. నా అంత్య క్రియలకు మీ సహకారం కోసమే ఆ తంతి వార్త. మీరు నన్ను భార్యగా స్వీకరించినందుకు యీ కర్తవ్యాన్ని మీరు నిర్వహించక తప్పదు.

నా ప్రియుడు జీవితాన్ని బ్రహ్మచర్యంతో ఏ ఆశ్రమంలో నైనా గడుపుతానని దీక్ష పూనాడు. గాని మీరు అట్లా చేయకండి. మీవూరు వితంతు శరణాలయంలో దరఖాస్తు పెడితే మీకు సరిపడే వధువును వారు మీకు ప్రసాదించగలరు" అని వుంది. తలయెత్తి చూసేసరికి డెలివరీ యేజెంటు 'బెల్గాం సార్ యిదిగో' నన్నాడు. ★

Edited, Printed and Published by NARLA VENKATESWARA RAO at the "Indian Express" Press, Old Madras Club Compound "Clubhouse," Mount Road, Madras.